

Dr. ITTZÉS MIHÁLY

**zenepedagógus, művészeti író, zenetudós, a Kodály Zoltán
Zenepedagógiai Intézet nyugalmazott igazgatóhelyettese,
a Magyar Kodály Társaság volt elnöke,
a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja**

A Magyar Kodály Társaság, de az egész magyar zenész társadalom, tanítványok, barátok megrendülten, szomorúan búcsúznak kedves kollégánktól, Ittzés Mihály tanár úrtól, aki méltósággal viselt súlyos betegség után életének 80. évében 2018. június 12-én elhunyt.

1938. október 8-án született Sárkeresztúron. A család mindennapjaiban a zene játszotta a főszerepet. 1953 és 1958 között a Győri Zeneművészeti Szakiskola diákja volt, majd utána a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója lett, ahol középiskolai énektanár és karvezető szakos diplomával fejezte be tanulmányait 1963-ban. 2002-ben doktori fokozatot szerzett *Zoltán Kodály, In Retrospect* c. zenetudományi PhD disszertációjával Finnországban, a Jyväskylä-i Egyetemen.

Már a 60-as évek második felétől jelentek meg zenekritikái, írásai szakmai folyóiratokban és a 70-es évektől zenetörténeti, zenepedagógiai cikkei, dolgozatai is. 1963 és 1970 között a Győri Zeneművészeti Szakiskolában tanított szolfézszt, zeneelméletet, zeneirodalmat, karvezetést, népzénet, valamint vezényelte a szimfonikus és kamarazenekart. 1970 szeptemberében már a Kecskeméti Kodály Iskolában kezdte az énekzene tanítást és vezette az iskola kórusát. Iskolai munkája mellett hamar bekapcsolódott Kecskemét zenei közéletébe és egyik fő szervezője lett a Nemzetközi Kodály Szemináriumoknak és a Kecskeméti Népzenei Találkozóknak. 1973-tól lett a Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet tanára, a népzene, karvezetés, szolfézs, zeneelmélet, zeneirodalom előadója, oktatója. Kiemelkedő szerepe volt az intézeti könyvtár létrehozásában, fejlesztésében, vezetésében. 21 évig az Intézet igazgatóhelyetteseként tevékenykedett, de 2001 után is, egészen haláláig tanított és kutatott az Intézetben. Meggyőződése volt, hogy a közösség szolgálatának az egyik legtermészetesebb formája a tanítás, akár iskolai keretben, akár azon kívül, akár szóban, akár írásban. Kodály elvei, megfogalmazott gondolatai szerint élt, cselekedett élete folyamán:

„Akiben van tehetség, köteles azt kiművelni a legfelsőbb fokig, hogy embertársainak mennél nagyobb hasznára lehessen. Mert minden ember annyit ér, amennyit embertársainak használni, hazájának szolgálni tud.”

Ennek szellemében születtek tudományos munkái, cikkei előadásai, melyeket több országban konferenciákon, kurzusokon, szimpóziumokon közvetített (Lengyelország, Ausztrália, Írország, Olaszország, Görögország, Ausztria, Finnország, Korea, Kína, Dánia). 2012-ben nyerte el a Magyar Művészeti Akadémia levelező tagságát, majd 2013-tól a MMA

rendes tagja. Székfoglalója a *Bukovinától Svájcig, Árgirus nótájától a Duóig: Kodály c. nagy sikerű előadása volt.*

Fő kutatási területe Kodály Zoltán élete, munkássága, a magyar zenetörténet és a magyar zenepedagógia. Kiemelkedő művei – az említeteken kívül – a 22 zenei írás, A múlt csak példa legyen. Szerkesztője, inspirálója volt a Kodály Intézet által kiadott jelentős könyveknek. Értékes állami díjak és kitüntetések jelezték pályafutásának kiemelkedő pontjait: Apáczai Csere János-díj, Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje, Kodály Zoltán Közművelődési Díj, Szabolcsi Bence-díj, Kecskemét város Kodály Díja.

A Nemzetközi Kodály Társaság alelnökeként (1993–2001), a Magyar Kodály Társaság társelnökeként (2007–2012), majd 2018-ig elnökeként kiemelkedő szerepet vállalt a magyar zenei kultúra, az emberi és művészi értékek kibontakoztatásáért, fejlesztéséért, a „kodályi örökség”, a zenei nevelési elvek egész világon való elfogadtatásáért.

A Magyar Kodály Társaság fennállásának 40. évfordulója kapcsán köszöntő beszédében említette: *„Az emlékező, örvendező ünnep arra is jó, hogy mérleget készítsünk, körülnézzünk mai világunkban. Veszteséget, gondot, de feladatot is bőven láthatunk. Ne engedjük, hogy a tehetetlen letargia legyen úrrá rajtunk. Próbáljunk meg erőt gyűjteni éppen Kodály példájából, tanításaiból, hogy legyen egyszer igazi beteljesedés.”* A vele készült riportban rendkívüli tömörséggel fogalmazta meg életfilozófiájának központi gondolatait: *„Fontos számomra az elvi gondolat-hűség és a nyitottság egyensúlya, a múlt – jelen – jövő hármasságának szerves egysége a szemléletmódban, tisztesség, és az »itt élned, halnod kell« (vagy inkább így: élned, vagyis szolgálnod, s halnod itt kell) erkölcsi parancsa.”* Ennek jegyében élte a Tanár úr élete utolsó éveit is.

A Társaság elnökeként hihetetlen erőfeszítéssel, nap mint nap következő intenzív munkával készítette elő a Kodály-év valamennyi rendezvényét, az előadásokat, konferenciákat, koncerteket, zenei vetélkedőket, népdalversenyeket. Ebben az évben is – mint mindenkor – Kodály öröksége, szellemisége határozta meg munkáját, tevékenységét. Töretlen harcra volt a zeneművészeti nevelés, oktatás ügyének, apostola a zene általi személyiségformálás minden lehetőségének. Végig az elvhűség, az elhivatottság, a munkában való kreativitás, az elvek és személyek iránti nyitottság, empátia, az értéket hordozó ügyek szolgálata és az áldozatvállalás vezette életében, emberi kapcsolataiban.

Dr. Ittész Mihály személyében kiváló tudóst, nagyszerű vezetőt, kollégát, barátot veszítettünk el. *„A tűznek nem szabad kialudni!”* – volt utolsó üzenete felénk, munkatársai felé, és ez az üzenet kötelez minket. Köszönjük odaadó, maradandó, áldozatos munkáját, barátságát. Emlékét tisztelttel és szeretettel őrizzük.

Kertész Attila
a Magyar Kodály Társaság elnöke